

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 109/2013-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. februára 2013 predbežne prerokoval sťažnosť J. Ď., S., a E. Ď., S., vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 12 ods. 1, 2 a 4 a čl. 2 ods. 2, čl. 13 ods. 1 písm. a) a ods. 3, čl. 16 ods. 1 a 2, čl. 19 ods. 1, 2 a 3, čl. 20 ods. 1 a 3, čl. 26 ods. 1, čl. 39 ods. 1 a 2, čl. 40, čl. 46 ods. 1 až ods. 4, čl. 47 ods. 2 a 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 2 ods. 1, čl. 3, čl. 5 ods. 1, čl. 6 ods. 1, čl. 8 ods. 1 a 2, čl. 10 ods. 1, čl. 13, čl. 14 a čl. 17 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 1 ods. 1 a 2 Protokolu č. 12 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 1, čl. 2 ods. 1 a 2, čl. 3, čl. 5, čl. 6, čl. 7, čl. 8, čl. 10, čl. 12, čl. 17 ods. 1 a ods. 2, čl. 19, čl. 21 ods. 2, čl. 22, čl. 25 ods. 1, čl. 28, čl. 29 ods. 2 a 3 a čl. 30 Všeobecnej deklarácie ľudských práv, Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach a Medzinárodného paktu o hospodárskych, sociálnych a kultúrnych právach a opčného protokolu k Medzinárodnému paktu o občianskych a politických právach, Medzinárodného dohovoru o odstránení všetkých foriem rasovej diskriminácie, Dohovoru proti mučeniu a inému krutému, neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu a Dohovoru o právach osôb so zdravotným postihnutím a opčného protokolu k Dohovoru o právach osôb so zdravotným postihnutím postupom a rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Sžr 31/2010 z 12. apríla 2011 a sp. zn. 10 Sžr 129/2011 z 25. apríla 2012, postupom a rozhodnutím Krajského súdu v Ž. sp. zn. 23 Sp 13/2010 z 23. novembra 2010 a sp. zn. 23 Sp 13/2010 z 20. júna 2011, postupom

a rozhodnutím Správy katastra v B. sp. zn. 606/2008 z 18. septembra 2008, sp. zn. A 2001/03184 z 20. februára 2001 a postupom a rozhodnutím notára sp. zn. N 375/95, Nz 84/96 zo 6. marca 1996 a listom z 22. februára 2001 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. Ď. a E. Ď. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. júla 2012 doručená sťažnosť J. Ď., S., a E. Ď., S. (ďalej len „sťažovatelia“, vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 12 ods. 1, 2 a 4 a čl. 2 ods. 2, čl. 13 ods. 1 písm. a) a ods. 3, čl. 16 ods. 1 a 2, čl. 19 ods. 1, 2 a 3, čl. 20 ods. 1 a 3, čl. 26 ods. 1, čl. 39 ods. 1 a 2, čl. 40, čl. 46 ods. 1 až ods. 4, čl. 47 ods. 2 a 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 2 ods. 1, čl. 3, čl. 5 ods. 1, čl. 6 ods. 1, čl. 8 ods. 1 a 2, čl. 10 ods. 1, čl. 13, čl. 14 a čl. 17 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej aj „dohovor“), čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“), čl. 1 ods. 1 a 2 Protokolu č. 12 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 1, čl. 2 ods. 1 a 2, čl. 3, čl. 5, čl. 6, čl. 7, čl. 8, čl. 10, čl. 12, čl. 17 ods. 1 a 2, čl. 19, čl. 21 ods. 2, čl. 22, čl. 25 ods. 1, čl. 28, čl. 29 ods. 2 a 3 a čl. 30 Všeobecnej deklarácie ľudských práv, Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach a Medzinárodného paktu o hospodárskych, sociálnych a kultúrnych právach a opčného protokolu k Medzinárodnému paktu o občianskych a politických právach, Medzinárodného dohovoru o odstránení všetkých foriem rasovej diskriminácie, Dohovoru proti mučeniu a inému krutému, neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu a Dohovoru o právach osôb so zdravotným postihnutím a opčného protokolu k Dohovoru o právach osôb so zdravotným postihnutím postupom a rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 1 Sžr 31/2010

z 12. apríla 2011 a sp. zn. 10 Sžr 129/2011 z 25. apríla 2012, postupom a rozhodnutím Krajského súdu v Ž. (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 23 Sp 13/2010 z 23. novembra 2010 a sp. zn. 23 Sp 13/2010 z 20. júna 2011, postupom a rozhodnutím Správy katastra v B. sp. zn. 606/2008 z 18. septembra 2008, sp. zn. A 2001/03184 z 20. februára 2001 a postupom a rozhodnutím notára sp. zn. N 375/95, Nz 84/96 zo 6. marca 1996 a listom z 22. februára 2001.

2. Sťažovatelia v sťažnosti uviedli: „Sťažovatelia v 1 a 2 rade sú vlastníkami pozemku..., ktoré získali darovaním a dedením od otca sťažovateľa v 1 rade, Š. Ď., ktorý ich vlastnil na základe dávnej delby, zámen a darovaní a mal ich zapísané v evidenčnom liste č. 144, ktorý sa na Správe katastra v B. záhadne stratil..., čím bol správou katastra v B. porušený zákon a ustanovenie čl. 2 ods. 2 Ústavy SR.

V roku 1995, bez vedomia a súhlasu sťažovateľov v 1 a 2 rade, boli protiprávne v rozpore s ustanovením § 1 ods. a, ods. b, zákona SNR č. 293/1992 Z. z. - podľa ktorých bolo účelom zákona upraviť podmienky a postup pri zápise neevidovaných vlastníckych vzťahov k nehnuteľnostiam, vyskytujúcich sa na území Slovenskej republiky do evidencie nehnuteľností, podľa zákona č. 22/1964 Z. z. v znení zákona č. 150/1983 Z. z., resp. zákona č. 266/1992 Z. z. a zmierniť niektoré majetkové krivdy podľa § 7 ods. 1 zákona č. 229/1991 Z. z. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku v znení zákona č. 93/1992 Z. z., ktoré sa týkali konfiškácii majetku na základe dekrétov prezidenta (a nie spôsobiť krivdy nové) - a v rozpore s ustanovením § 63 zákona SNR č. 323/1992 Z. z. o notároch a notárskej činnosti, porušené základné práva sťažovateľov v 1 a 2 rade, zaručené Ústavou SR v čl. 12 ods. 1, ods. 2, ods. 4, čl. 20 ods. 1, ods. 3 notárskou zápisnicou N 375/95, NZ 84/96, ktorou bola osvedčená časť ich majetku z listu vlastníctva Správy katastra v B. č. 167 v kat.úz. S. a ďalšie podiele 158 m², zdedené po otcovi sťažovateľa v 1 rade, Š. Ď. evidované v pozemkovo knižnej vložke č.333. Notárska zápisnica JUDr. L. Ch., N 375/95, NZ 84/96, bola napísaná v rozpore aj so skutočnosťou o užívaní KN parcele č.415/-/3 o výmere 777 m², J. Š. od nepamäti, podľa geometrického plánu č. 941/95, ktorý bol vyhotovený až v roku 1995. Tak isto je nepravdivé tvrdenie na strane druhej notárskej zápisnice, že si ju majetkovo-právne usporiadal s ostatnými pozemkovo knižnými spoluvlastníkmi delbou a zámenou a potom ju v roku 1965 daroval účastníkom,

pretože o tomto usporiadaní by musel sťažovateľ v 1 rade, resp. jeho otec ako spoluvlastník niečo vedieť a pri prejednávaní dedičstva po nebohom J. Š. na štátnom notárstve v Ž. dňa 5. 3. 1976, by sa toto dedičstvo rovno napísalo na osvedčovateľa J. Š. a nie na jeho brata R. Š. ktorý má trvalé bydlisko v B..

Protiprávne konanie, tak notárky JUDr. E. Ch., ako i správy katastra v B. v zastúpení konajúcej, zaujatej, Ing. M. K. vidia sťažovateľa v 1 a 2 rade aj v tom, že hoci notárskou zápisnicou bol osvedčený ich majetok, bolo im odmietané sprístupniť požadované informácie - notársku zápisnicu - že vraj nie sú účastníkmi konania, čo považujú za ďalšie porušenie základných ľudských práv zaručených čl. 26 Ústavy SR, čl. 10 ods. 1, Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 19 Všeobecnej deklarácie ľudských práv OSN. “

Sťažovatelia ďalej poukazujú na „protiprávne a protiústavné konanie komisie ROEP a Správy katastra v B. a prieťahy v konaní“. Sťažovatelia namietajú aj postup Okresného súdu Ž. a Krajského súdu v Ž.. Sťažovatelia poukazujú na to, že v inom konaní sťažovateľa v 1. rade „Okresný súd v Ž. uznesením zo dňa 19. 12. 2011, sp. zn. 4C 58/2010-189 oslobodil od platenia súdnych poplatkov a bol mu ustanovený bezplatný právny zástupca z radov advokátov a takisto bol sťažovateľom ustanovený bezplatný právny zástupca aj Uznesením Ústavného súdu z 23.3.2010 sp. zn. III.ÚS 121//2010-15. ...“

Sťažovatelia ďalej uvádzajú: „Súdy i tak nakoniec sťažovateľov v tejto veci poškodili nespravodlivými rozsudkami a tiež obdobným konaním ako na Správe katastra v B., kde sa potratili dokumenty, keď aj na Krajskom súde sa stratil záznam z pojednávania dňa 24.5.2010, zrejme tiež zámerne. Krajský súd v Ž., potvrdil protiprávne rozhodnutie Správy katastra B. č. 606/2008 zo dňa 18. 9. 2008 v podstate z toho dôvodu, že sťažovatelia nedoplnili svoj návrh na zrušenie osvedčenia, podľa ustanovenia § 12 ods. 1, písm. a, písm. b, zákona č. 180/1995 Z. z., čo nie je pravda, lebo všetky relevantné doklady vrátane rozsiahleho znaleckého posudku súdneho znalca Ing. J. V., boli tak komisii ROEP (jej predsedovi starostovi obce S.), ako aj osobne riaditeľke správy katastra v B., Ing. M. K., predložené a ak to taja tak asi vedia prečo...“

3. Sťažovatelia navrhli, aby ústavný súd nálezom sťažnosti vyhovel, vyslovil porušenie označených práv podľa ústavy, dohovoru, dodatkového protokolu, Protokolu č. 12 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a ustanovení Všeobecnej deklarácie ľudských práv a ďalších právnych predpisov postupom a rozhodnutím najvyššieho súdu sp. zn. 1 Sžr 31/2010 z 12. apríla 2011 a sp. zn. 10 Sžr 129/2011 z 25. apríla 2012, postupom a rozhodnutím krajského súdu sp. zn. 23 Sp 13/2010 z 23. novembra 2010 a sp. zn. 23 Sp 13/2010 z 20. júna 2011, postupom a rozhodnutím Správy katastra v B. sp. zn. 606/2008 z 18. septembra 2008, sp. zn. A 2001/03184 z 20. februára 2001 a postupom a rozhodnutím notára sp. zn. N 375/95, Nz 84/96 zo 6. marca 1996, napadnuté rozhodnutia zrušil, veci vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie a priznal sťažovateľom primerané finančné zadostučinenie vo výške 10 000 €.

4. K sťažnosti nebolo priložené splnomocnenie na zastupovanie sťažovateľov v konaní pred ústavným súdom a sťažovatelia požiadali o ustanovenie právneho zástupcu. Ústavný súd 14. septembra 2012 vyzval sťažovateľov na odstránenie nedostatku sťažnosti – doplnenie splnomocnenia na zastupovanie a so žiadosťou o ustanovenie právneho zástupcu odkázal sťažovateľov na Centrum právnej pomoci.

Sťažovatelia podaním doručeným ústavnému súdu 22. októbra 2012 poukázali na svoju finančnú situáciu a opätovne požiadali ústavný súd o ustanovenie právneho zástupcu.

II.

5. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

8. Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

9. Podstatou sťažnosti je tvrdenie sťažovateľov o namietanom porušení ich základných práv postupom a rozhodnutiami orgánov verejnej moci v súvislosti s rozhodovaním o nehnuteľnostiach, na ktoré si sťažovatelia uplatňujú práva.

10. Ústavný súd konštatuje, že od povinného zastúpenia advokátom, ktoré vyžaduje ustanovenie § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde, nie je možné upustiť.

11. Ústavný súd ďalej konštatuje, že sťažnosť sťažovateľov v predmetnej veci nespĺňa všetky zákonom predpísané náležitosti, keďže i napriek výzve ústavného súdu sťažovatelia nepredložili ústavnému súdu kvalifikované splnomocnenie na svoje zastupovanie v konaní pred ústavným súdom.

12. Keďže sťažnosť nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, pričom sťažovatelia ani po výzve ústavného súdu konkrétne nedostatky svojej sťažnosti neodstránili, k sťažnosti nebolo pripojené kvalifikované

splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, pričom od povinného zastúpenia advokátom (§ 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde) v konaní pred ústavným súdom nemožno upustiť, ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

13. Nad rámec uvedeného ústavný súd poukazuje na to, že odmietnutie podania pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí neznamená prekážku rozhodnutej veci v zmysle § 24 písm. a) v spojení s § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, takže v prípade splnenia všetkých náležitostí predpísaných zákonom zostáva sťažovateľom zachovaná možnosť domáhať sa ochrany označeného základného práva novým, kvalifikovaným návrhom na začatie konania pred ústavným súdom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. februára 2013